

Marc Albrecht leidt roerende Mahler

Klassiek

Nederlands Philharmonisch Orkest
o.l.v. Marc Albrecht. Gehoord: 14/5
Concertgebouw Amsterdam. Herh.
17/5. aldaar.

●●●●○

Door FLORIS DON

Door het overlijden van Yakov Kreizberg is het dienstverband van Marc Albrecht eigenlijk al begonnen. Officieel begint Albrecht in september als chef-dirigent van het Nederlands Philharmonisch Orkest met Mahlers *Zesde symfonie*. Maar inmiddels heeft hij bij invalbeurten zijn eigen orkest al gedirigeerd in de *Derde* en nu ook

in de *Tweede symfonie* van Mahler gedirigeerd.

Als hommage aan Kreizberg klonk vooraf *Jubilate Deo* van Giovanni Gabrieli. Een mooi gebaar, maar een veel indrukwekkender eerbetoon is toch Mahlers *Tweede*, dat met grootse muzikale middelen het vertrouwen in de wederopstanding uitdrukt. De uitroep *Sterben wird' ich, um zu leben!* kreeg extra emotionele lading.

In anderhalf uur wist Albrecht met een uitgekiende spanningsboog naar die overrompelende koorfinale toe te werken. In het eerste deel gloeide het onder de oppervlakte, ondanks zinderende erupties werd niet al het kruid verschoten. Groot was het con-

trast met het rustieke *Andante*. Het orkest vond hier een ontspannen klank; alleen de door Mahler geschetste, boertige heupbewegingen klonken nog wat gemanieëerd.

Na de hectiek van het wild gespeelde derde deel gaf alt Birgit Remmert haar inzet in *Urlicht* de gewenste aardse magie. Hetzelfde gold voor het gefluisterde *Aufersteh'n* van het Nederlands Concertkoor, al kan de koorklank nog homogener. Albrecht deinsde er niet voor terug de bombast van de finale nadruk te geven, maar de grote collectieve betrokkenheid werkte vooral ontroerend.

Op 21 juni is er nog een officieel in Memoriam-concert voor Kreizberg.